

בטאון רמת אלחנן

בס"ד, אסרו חג סוכות
תשפ"ד גליון 385, שנה 43

קול ברמה

לקבל במייל: 6776168@gmail.com

לרגל המצב - מהדורה מיוחדת עם דברי מרן הגר"י זילברשטיין

'בגלל הדף הזה לא יכולתי לישון כל הלילה'

במנין 'הנץ' שהתקיים היום, אסרו חג, הציג מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין דף ובו שמות של נעדרים מישובי הדרום שאיש אינו יודע היכן הם נמצאים ■ 'עם ישראל נתון במצב איום, שלא היה כמותו מאז קום המדינה', אמר מרן הרב שליט"א, ותיאר את בכיים של בני המשפחות שביקשו להתפלל על יקיריהם השבויים ■ במהלך החג עורר הרב בענין שמירת השבת, והביא את דבריו של המגיד מדובנא שאמר שכאשר יש זלזול בשמירת השבת, מתערערת ההגנה על עם ישראל ■ הרב הציע שבכל בית ילמדו מדי יום שתי הלכות-שבת, 'ואז השבת עצמה תסנגר עלינו' ■ כמו-כן, אם מחפשים להרבות בזכויות, כדאי מאוד לעודד את מי שזקוק לעידוד, לחזקו ולסומכו, ולהעניק לו שמחה וסיפוק

הנורא-והאיום אליו נקלע העם היהודי בארץ ישראל, מצב שכמותו לא היה מעולם.

אירועי שמחת תורה תשפ"ד הם השיעור המוחשי הגדול ביותר ל'אם ה' לא ישמור עיר, שוא שקד שומר'. מיליארדי שקלים הושקעו בבניית חומה תת-קרקעית שתנטרל את אפשרות החדירה מהמנהרות שכרו אנשי החמאס. נו, אז אם מיישהו חשב שאפשר לסמוך על החומה הזו, ועל הגדר מלמעלה, הגיעו המחבלים 'מלמעלה', כך לעין-כל, והפתיעו את כולם.

השי"ת הוכיח לכולם בצורה הנוראה והמאוימת ביותר שאם לא סומכים עליו, אין על מי לסמוך. לאף אחד לא היה בדל של מידע

יום ראשון, אסרו חג, לאחר תפילת 'הנץ' עומד מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א על בימת בית הכנסת המרכזי, ועינו מלאות-דמעה. 'לא הצלחתי לישון כל הלילה', אומר הרב שליט"א, ומציג בפני המתפללים דף שבו חרוטים שמותיהם של כמה מהנעדרים שבני משפחתם אינם יודעים היכן הם נמצאים, ומן-הסתם נשבו על ידי האויב, רח"ל.

'אנשים הגיעו אלינו באמצע הלילה, מרוטים וסחופים עד דכא, ותיארו את סבלם ויגונם בעקבות חוסר-המידע אודות יקיריהם, וביקשו שנתפלל לשובם בריאים ושלמים', הוסיף הרב, והמחיש את המצב

מרן הגר"י זילברשטיין מציג את הדף עם שמות הנעדרים לתפילה

אודות מה שמתעתד להתרחש. לא בקו ההגנה הראשון, האמור לחסום את הפולשים, ולא בקו השני; לא תצפיתנים ולא בלוגי-תצפית, לא מודיעין. כלום-כלום. אנדרלמוסיה איומה, שלא זכורה כמותה מעולם, כאשר כל ה'כוחות' נתפסו כמי שאינם מוכנים בשום דבר.

איך אמר מרן הרב שליט"א בבואו לתפילה בבוקרו של יום שמחת תורה: 'אבינו שבשמים מוכיח לנו שיש עוד משהו מלבד עקירת הדת, וחילולי השבת; יש עוד משהו בעולם, וב'משהו' הזה אין לכם על מי לסמוך, רק עליי! לא על הנשיא האמריקני, ולא על שום ראש ממשלה או רמטכ"ל. רק עליי'.

האשה התחמקה וסירבה להשיב

ביום שמחת תורה, והיום - אסרו חג, דרש מרן הגר"י זילברשטיין בפני הקהל, ואמר במה לדעתו יש להתחזק בימים הנוראים הללו. ההרגשה הברורה היא, אמר הרב, שהקב"ה מדבר ישירות אלינו, אל שומרי המצוות, ובמקום שנפטט מה 'הם צריכים לעשות', אנחנו מחויבים לחשב את דרכינו, ולפייס את בוראנו יתברך ויתעלה.

והדבר הראשון הוא - חיזוק בענין שמירת השבת. המגיד מדובנא - שקיבלתי מרבתי שכל משליו וסיפוריו הם הלכה-למעשה - משל את משלו ואמר, ששמירת השבת דומה למלך שהיה לו עבד אחד ששירת אותו, אבל רעייתו של העבד ההוא היתה הרבה יותר מוצלחת ממנו, והמלך נעזר בה ובחוכמתה. עד כדי כך שגם אם העבד חטא פה-ושם, המלך הותירו על כנו ומשרתו, ולא הענישו, והכל בגלל אשתו, שחוכמתה היתה פי כמה וכמה מזו של בעלה.

יום אחד נכנסה האשה אל טרקלין המלך, שהבחין על-אתר בפצעים ומכות שהיו על פניה. לכשהתעניין המלך מי היכה אותה, התחמקה האשה, ולא השיבה. לא לקח למלך זמן רב כדי להבין שהמכה היה לא אחר מאשר בעלה, שהוא העבד שלו. חמת המלך בערה בו, וציווה להוציא את העבד להורג, באמרו: 'עד עכשיו הותרתי אותך בחיים, למרות שלא היית העבד הכי-צייתן, בגלל אשתך; אבל עכשיו, שאתה מכה בה ומפריע לה במילוי תפקידה, אין לך זכות-חיים!'

וכך הוא גם בעניינה של השבת, ושמירת הלכותיה, כותב המגיד מדובנא. השבת היא המלכה, היא הכלה של עם ישראל, כמו שאנחנו אומרים 'בואי כלה, בואי כלה'. אם העם היהודי שומר על השבת, ומקפיד על כל הלכותיה, מלמדת עליו השבת בעצמה - ככלתו - זכות גדולה, וגם המלך, מלכו של עולם, משאיר אותנו בשל כך בחיים, והכל בגלל השבת.

אבל ברגע שאנחנו מבזים את שבת המלכה, ומוכיחים לעיני כל העולם יחס מנוכר אליה, אומרים בשמי-שמים שעכשיו אין לעם ישראל זכות-הגנה מפני האויבים!!! וכיון שכך, מי ישמור עלינו???

ועל כך התפייט ה'אבן עזרא' בפיוטו הנודע, ואמר 'כי אשמרה שבת - א-ל ישמרני! הנה לנו מחסה והגנה, ושמירה מעולה מאין כמוה, מפני כל הפגעים הרעים הבאים לעולם, רח"ל. נשמור שבת, והאלוקים ישמור עלינו.

השבת עצמה תסנגר עלינו

לכן, פנה הרב אל קהל-הקודש, והציע שכל משפחה תלמד בביתה 2 הלכות-שבת מדי יום ביומו, ובכך נעניק לעצמנו, ולכל העם היהודי, הגנה טובה מאין כמוה. השבת בעצמה תסנגר עלינו ותלמד זכות על עם-ה', המתחזק בהלכות שבת, ומוכיח שהיא חשובה לו.

ההלכות תַּעֲשֶׂהְנָה את הלומדים בידע ובבקיאות בהלכות שבת. הרב הציע ללמוד מתוך משנה ברורה של 'דרשו', או כל ספר אחר העוסק בהלכות שבת, כמו 'ארחות שבת', או הספר ממנו לומדים חסידי בעלזא, וכו'.

בהקדמת המשנה ברורה של 'דרשו' כותבים העורכים שבעבודת הקודש של החפץ חיים בהוצאת כרכי המשנה ברורה לאור, אפשר היה לראות בחוש את כוח היחיד על הציבור, וכיצד מעשה של אדם יחיד הנעשה במסירות נפש עצומה, יכול להשפיע על הכלל כולו.

לימוד הלכות שבת, הלכה למעשה, בציבור, הוא הדבר המרומם את קדושת השבת ואורה לכלל כולו, ומכך מושפע כל יחיד להוסיף בשמירת השבת ולהתחזק בה.

התחזקות בלימוד הלכות שבת חשובה במיוחד בשל ההתדרדרות חמורה נרשמת

שעל פי דברי הגמרא הנ"ל גם אנחנו עלולים להיות מואשמים בחטא הנורא.

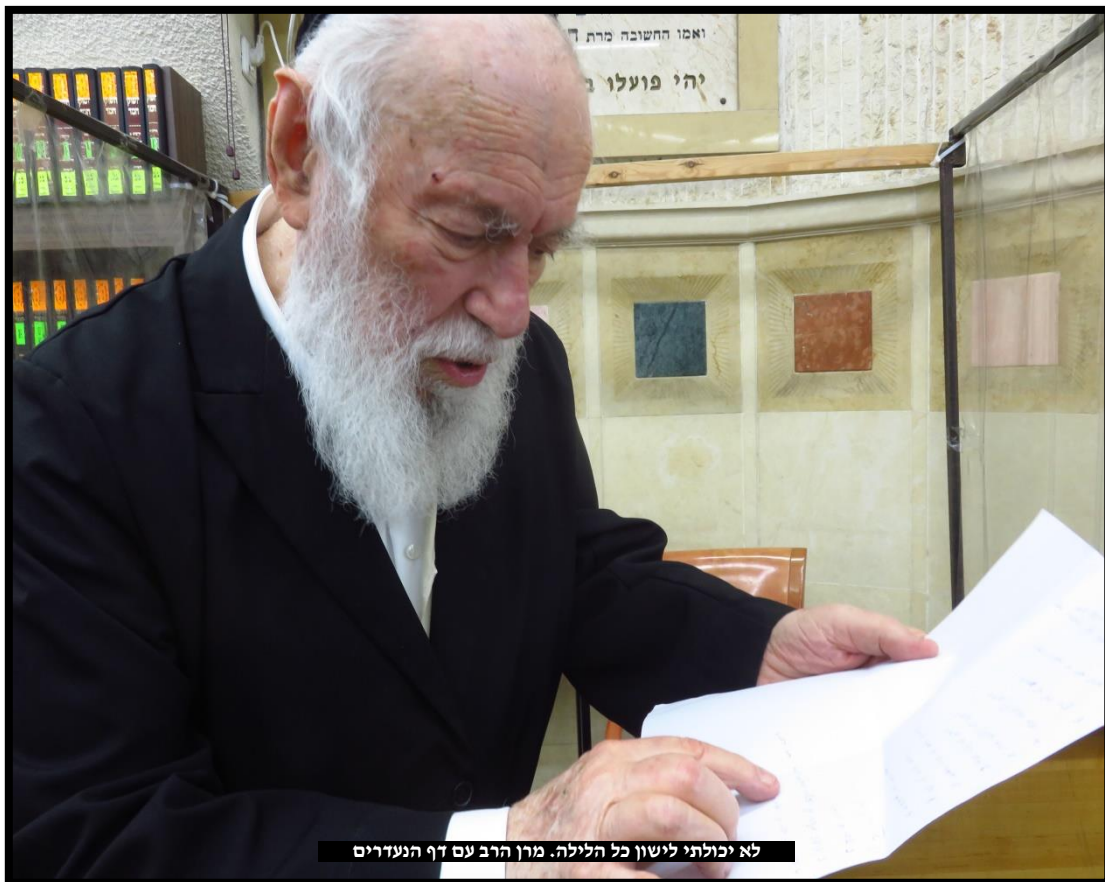
מחאה תוך קידוש שם שמים

מצד שני, המחאה שלנו בדור זה, צריכה להיות בצורה של קידוש שם שמים, ועשיית מעשים נאים ומכובדים שימשכו את אחינו התועים אל בית המדרש, ואל יופייה של השבת.

וצריך גם להוסיף שדוקא בתקופה זו, אפשר להביא לחיזוק אמיתי בכל מה שקשור

לאחרונה בשמירת גדרי השבת ברחבי ארץ ישראל, כאשר יש ראשי ערים שפרצו את חומותיה המקודשות של השבת והפעילו תחבורה ציבורית ביום זה. אלא שצריך לדעת שלמטבע זו של ההתדרדרות בשמירת השבת יש שני צדדים.

מצד אחד, שומרי המצוות מחויבים לעשות כל שביכולתם על-מנת להשיב לשבת-קודש את הודה והדרה, וזאת על ידי שאנחנו-עצמנו ניוזר יותר בכבודה של שבת-קדשנו. וכל זאת בגלל הגמרא במסכת שבת (נ"ד א') האומרת

לשמירת השבת. בשל הצרות והיסורים הקשים העוברים עלינו, אנשים שלא פתחו ספר מעודם, מוכנים כיום להאמין, יותר מתמיד, ששמירת השבת מביאה את הברכה הגדולה ביותר.

אין כמו הימים הללו של אובדן-דרך ותהיה אצל רבים מאחינו התועים, כדי להשריש בליבם את העובדה שהרבה אידיאות איבדו

שפרתו של רבי אליעזר בן עזריה היתה יוצאת ברצועה בשבת, ומספרת הגמרא שבעצם הפרה לא היתה שלו אלא של שכנתו, ומכיון שלא מיחה בה - נחשב הדבר כאילו פרתו-שלו יצאה ברצועה.

יש לחשוש אפוא שאם לא נעשה את מירב המאמצים כדי למנוע את חילולי השבת, הרי

העולם. כאשר הם יראו בעיניהם כיצד מתנהג יהודי אמיתי, קיים סיכוי רב שהם עצמם יבחרו לצעוד בדרך הזו. אם אנחנו נתחזק בשמירה על כל גדרי השבת, ונביע את מחאתנו באופן נאה, יראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עלינו, ויבואו גם הם לחסות בצלו של בית המדרש.

אילו היינו ממחישים בפני אחינו התועים את נועם השבת, את היקר והתפארת שבשמירתה, בודאי שהדברים היו עושים עליהם רושם, וגם הם היו חפצים לעבדה ולשמרה.

רק כך נוכל להיות בטוחים שעשינו את חובתנו כלפי יום השבת.

וכפי שאמרנו, אני מציע לכל יהודי ללמוד 2 הלכות-שבת מדי יום ביומו, וזו עצמה תהיה סיבה טובה להגנה ולמחסה ביום זעם. כי אשמרה שבת, א-ל ישמרני.

במרוצת השנים את הברק שנילווה להן בתחילת הדרך, ורק שמירת השבת, והיהודי השומר אותה, זכו לנצחיות גם בסערת הימים והזמנים, בתנאים הקשים והנוראים ביותר, בימים שבהם עלה כל העולם כולו בלהבות אש.

דווקא כאשר אידיאות שהיו מושא להערכה - התנפצו והתרסקו לרסיסים, גברה עוד יותר השאיפה להתקרב אל מקור-האמת, ולכן כל הנהגה יפה של ת"ח עשויה להשפיע באופן מייד, ובצורה היעילה ביותר.

להמחיש בפני אחינו את יופייה של השבת

עלינו להוכיח לצד-שכנגד שומרי השבת הם נסיכים, וכדאי להם להיות כמונו. התשובה הטובה ביותר להסתה בחוצות היא להתנהג בדרך ארץ, ולשכנע את מי שעדיין לא השתכנע שאורחות-חייהם של שומרי המצוות, משתלבות יפה-יפה במוסריותו של

לאחר תפילת הנץ באסרו חג, יחד עם השכן הגאון רבי מנחם צבי ברלין שליט"א, ראש ישיבת רבינו חיים עוזר

שמירה מהמזיקים

יופייה וטהרתה של השבת, וקווי-האופי שנצרכו בה ע"י הבורא יתברך, מגביהים את אישיותו של היהודי טפחיים מעל אדמה. עצם כניסתה של שבת-קודש, והכלתה על היקום כולו, גורמת לשינויים-של-ממש בנפשו של כל מי שדם יהודי זורם בעורקיו.

כניסת השבת מחוללת התרוממות רוח והשראה-רבתי, ואם רק לא נתעלם ממנה, ולא 'נברח' אותה מאתנו בכוח, נוכל להגיע באמצעותה לדרגות גבוהות, שבימי החולין הן היו רחוקות מאתנו עד מאוד.

בימינו, כאשר הכל מחפשים סגולות לשמירה, יש להוסיף כאן דברים מתוך 'ערוך השלחן' בשם השל"ה. "כאשר שמענו כן ראינו בכמה מקומות, והדורות הקודמים היו מקדימים הרבה בקבלת שבת, וכו', והשל"ה בסידורו קודם קבלת שבת מבאר, שהאומר מזמור שיר ליום השבת אחר השקיעה מביא סכנה רבה, ולכן יזהרו לומר קודם שקיעת החמה, שאם לא כן, המזיקים שנבראו בערב שבת בין השמשות מתעוררים ממקומם להזיק".

דברי השל"ה ברור מללו, ואם נרצה לשמור עצמנו מן המזיקים, עלינו לקבל שבת לפני שקיעת החמה.

במשך כל השבוע חיכינו למשאת הזו...

הגעתי פעם לשוב פלוני והעסקנים התורניים באותו מקום התאוננו בפניי על חילולי השבת המתרבים בשוב, ושאלו כיצד ניתן לחזק את התושבים בענין השבת, ולהביאם למצב שבו ירצו להיות שומרי-שבת.

העסקנים סיפרו על פעולות שונות שכבר נעשו בשובם בענין זה, אבל בינתיים ללא הועיל. 'מה אנחנו יכולים לעשות עוד כדי לחזק ולהתחזק בשמירת השבת?' - שאלו.

סיפרתי להם על מחזה שנחרט בליבי מימי ילדותי בעיר תל אביב. גם אז היתה תקופה שבה התרבו חילולי השבת בעיר זו, וראשי הציבור נכנסו בעובי הקורה כדי לחזק את חומת השבת.

אחת הפעולות הלא-שגרתיות שנעשו אז, ושהצלחה לעורר אנשים רבים, היתה כאשר יהודי הדור-פנים שָׁכַר מדי ערב-שבת משאית

גדולה, והסתובב ברחובות העיר ותקע בשופר...

תקיעה זו היתה אמורה לבשר על כניסת השבת, אבל החזות המעניינת שנפרסה לפני התושבים, דיברה לליבם יותר מהרבה מלים.

זכורני שהיו כאלה שניסו להתנכל לפעילות זו, ולחסום את דרכה של המשאית, אבל היהודי ההוא המשיך בעקביות לצאת אל הרחובות מדי ערב-שבת ולתקוע בשופר.

היה זה כמובן בדור שבו הרמקולים וְיִתְרָא מְגַבְרֵי-הַקוֹל עדיין לא היו בעולם, והשופר היה הכלי היותר-מתאים כדי להביא בפני הציבור את בשורת השבת.

אני, כילד, וגם חבריי בני גילי, חיכינו כל השבוע למשאית זו, וייחלנו לבואה.

'תסעו ברחובות הישוב'

'אולי תעשו גם אתם כמעשהו של היהודי התל-אביבי הדור-הפנים?' - הצעתי לאנשי הישוב ההוא, שהתאוננו על חילולי השבת המתרבים בשובם. 'תשכרו גם אתם משאית, ותסעו ברחובות הישוב, ותתקעו בשופר'.

מעלתו של השופר במקרה זה, הסברתי להם, מתבטאת בשני דברים. ראשית, אם תשתמשו ברמקולים, יתכן שהדבר יעורר עליכם את חמתם של מחללי השבת, אבל התקיעה בשופר אינה מחרישת-אוזניים, ולכן יש לה הרבה יותר סיכוי להתקבל בקרב התושבים.

ושנית, עצם המראה התקדימי הזה של תקיעת השופר, שאינה נראית במחוזותינו כל יום, יש בו כדי לעורר את הלבבות ולהביאם לידי המטרה הנכספת של שמירת השבת.

יכולני להעיד על יהודים רבים בתל אביב של אז, שהפסיקו לחלל שבת רק בגלל המשאית ותקיעת השופר שריתקו אותם למקומותיהם, וגרמו להם להתעוררות.

ה'שלום' של השבת

דוגמא אחת מני רבות לסממני-הטוהר של השבת, ולכך שסממני-מנוחתה טבועים בתוך-תוכה, אפשר לקחת מתוך ביאורו של ה'בן איש חי' המפרש את המושג 'שבת שלום'.

מה הוא ה'שלום' המיוחד שיש בשבת? - מסביר ראש גולת בבל זצ"ל:

מעשה, כך הוא מספר, באלמן שנשא אלמנה, וכל אחד הביא איתו ילד מזיווג ראשון. הוא את בנו, והיא את בתה. לא עברו כמה שבועות, ובליבו של הבעל עלו חששות שאשתו החדשה לוקחת מהכסף המשותף ומעבירה לבתה, דבר שהיה אסור לה לעשות על פי הסכם הנישואין שביניהם.

כשדיבר הבעל על כך עם אשתו, ושטח בפניה את חששותיו, התברר שגם בליבה עלו חששות כאלו, שהוא נותן מהכסף המשותף לבנו.

שירכו את שני הילדים

השניים באו אליי, סיפר ה'בן איש חי', כדי שאֶפְשֶׁר ביניהם. ואמרתי להם שהעצה הטובה ביותר היא לשדך את שני הילדים הללו, מהזיווג הראשון, זה עם זו, ולאחר הנישואין יקבל הזוג הצעיר את הכסף המשותף, שייעשה עתה באמת משותף...

ואכן, הבעל והאשה הסכימו לעשות כדברי ה'בן איש חי', ומיד לאחר החתונה של הילדים נוצר מצב חדש לפיו לא רק שאף אחד כבר לא חשד בבן זוגו, אלא נוספה בין ההורים אהבה ואחוה שלום ורעות.

בדרך זו מסביר הגאון ההוא את פירושו של המושג 'שבת שלום', ומְטַעֵם בלבנו את ה'שלום' המיוחד שיש בשבת.

בימי החול אנשים הולכים עֵצְבִים, מפני שיצריהם נלחמים זה בזה; הנשמה והיצר הטוב מושכים את האדם לבית המדרש, ואילו הגוף והיצר הרע מושכים אותו אל התאוות והרצונות הגשמיים, ומכיון שאי-אפשר למלא את רצון שניהם, נתון האדם במאבק תמידי, המביאו לידי עצבות, וזאת עד שהוא מצליח להביא גם את גופו למצב של רוחניות, כמו שדוד המלך אמר שרגליו נושאות אותו תמיד לבית המדרש.

אבל כאשר מגיעה שבת-קודש, אמר ה'בן איש חי', גם הגוף מושך את האדם למצוות ולעשיית רצון הבורא, שכן מצוות היום הן עונג שבת במאכל ובכסות נקיה, ובעניינים נוספים.

והוא שאמרנו; תכונה זו של השכנת-שלום בין הגוף לנשמה, מצויה אפוא בטבעה ובאופייה של השבת, וממילא כל אחד יכול להגיע לכך.

כך יוצא שגם המעשים הגופניים נגזרים מענייני הקדושה, וגם הגוף נהנה ממעשי המצוות הללו, ולכן השבת היא 'שבת שלום', בכך שהיא משכינה שלום בתוך האדם, בין הגוף לנשמה.

האיוולת הנוראה של המלמד

במסיבת החג אתמול, ביום שמחת תורה, מרן הרב שליט"א אמר דבר נוסף שלדעתנו יש להתחזק בו בימים הקשים העוברים עלינו.

בספרי הקדמונים מובא שהיו שני אנשים שבכו מאוד-מאוד, והזילו דמעות מעיניהם ללא הפוגה. ומעשה שהיה, כך היה.

לאדם אחד נולדו בנים-תאומים. לכשגדלו, הוכר האחד כבעל כשרון יוצא מן הכלל, והשני בדיוק ההיפך... מוחו היה סתום-ואטום, ולא הצליח לקלוט מאומה מדברי רבותיו.

והנה, כאשר ניגש פעם הילד הלא-כשרוני לאחד ממלמדיו, ושאל אותו מדוע אח שלי קולט עד מהרה את כל הדברים הנלמדים בשיעור, ואילו אני לא קולט מאומה, השיב לו המלמד שהמצב שלך ושל אחיך זהה לשני השעירים ביום הכיפורים, כשאחד הוקרב לה', והשני לעזאזל. אתה מן-הסתם נולדת ונבראת בעולם כדי להיות השעיר לעזאזל - -

מיותר לציין איזו איוולת נוראה היתה בדבריו של המלמד הסכל ההוא.

כאשר הילד הלא-כשרוני בא אל המלמד השני שלו, וציטט בפניו מה אמר לו המלמד הראשון, שלל השני את התבטאויותיו הנלזות של עמיתו, ואמר לילד דברים הפוכים, שעודדוהו והמריצוהו להמשיך וללמוד. 'מה פתאום? הדברים שאמרו לך אינם נכונים כלל ועיקר. אם תקדיש את עצמך ללמוד תורה, ולא תתייאש ולא תיפול לבור-של-מפח-נפש, ולא תאבד את התקווה, אין ספק שבסופו של דבר תצליח לעלות ולהתעלות בכל התחומים'.

והנה ראש הישיבה נכנס במלוא הדרו

נקפוץ לרגע 30 שנה מאוחר יותר, ונגיע לשמחת נישואיו של בן-תורה, שעמד להיכנס לחופה. והנה הכרוז יוצא ומודיע שבעוד 3 דקות ייכנס ראש הישיבה, שהוא אחד מגדולי הדור, לסדר את החופה-והקידושין. כעבור דקה הוכרו שוב שבעוד 2 דקות ייכנס ראש

ביטול ה'קידוש' בשמחת תורה

ביום שמחת תורה הודיע הגאון רבי יהודא סילמן על ביטול ה'קידושא-רבה' הנערך תמיד ב'קהל חסידים' בסיום התפילה בשמחת תורה. גם הגאון רבי יצחק זילברשטיין הצטרף להודעה זו, והקידוש בוטל גם בבית הכנסת המרכזי

בני ברק - המקום המוגן ביותר

לאנשים שהגיעו מבוהלים אל מרן הגר"י זילברשטיין אמר הרב שליט"א שהמקום הבטוח והמוגן ביותר הוא בבני ברק, כיון שכך יצא מפיהם של מרנן החזון איש וגיסו רבי חיים קניבסקי.

הרב הזכיר את הסיפור מתקופת מלחמת המפרץ כאשר מרן הגר"ח הבטיח שלא יפלו טילים בבני ברק, וכאשר נשמע פעם קול נפילה של טיל בליל שבת, העירה הרבנית בת-שבע ע"ה את בעלה זצ"ל, ואמרה לו שנפל טיל, אבל הגר"ח אמר שזה לא נפל בבני ברק, והסתובב במיטתו לצד השני.

לאחר מכן התברר שאכן הטיל נפל בגבול בני ברק-רמת גן, ובאותו אירוע נהרג ההרוג היחיד במלחמת המפרץ, והיה זה אדם שארגן הפגנות למען חילול שבת.

אברך ת"ח, תושב הישוב חריש, ניגש אל הרב במוצאי החג, ושאל אותו האם לשוב לחריש, או להישאר בבני ברק, והרב השיב, שאם יהיו עוד אברכים כמוך בחריש, גם שם יהיה המצב דומה.

הישיבה, ולאחר ההכרזה השלישית נכנס ראש הישיבה, במלוא הדרו.

והנה פוגש ראש הישיבה אדם אחד שהמתין אף הוא לעריכת החופה. הגאון ניגש אליו ושאל 'האם הינך מכירני?' - 'לא', היתה התשובה. 'הסתכל נא היטב בתווי-פניי ותשיב האם אתה מכיר אותי'. אבל התשובה היתה עדיין שלילית.

'האם זכור לך שאמרת פעם לילד בחיידר, שלא היה כשרוני, ולא קלט את הלימודים, שהוא שער לעזאזל?' - שאל ראש הישיבה.

אי אפשר לתאר - כך מובא בספרי הקדמונים - את ההלם שאחז במלמד הסכל, ברגע שקלט שהוא עומד לפני ראש ישיבה שבילדותו היה קשה-הבנה, וצמח וגדל, טיפס והתעלה, במעלות הסולם הרוחני, עד שהגיע למדרגה העצומה שלו.

כמה הכרת טובה תהיה להשם יתברך למי שעודד את ילדיו

ושני אנשים בכו אותו מעמד. המלמד, על מה שעולל לילד, וראש הישיבה - שהיה צריך להוכיח את המלמד שלו, לשעבר. כמה הכרת-טובה תהיה למלך למי שהעניק את העידוד הזה לבנו!

אם אנחנו מחפשים להרבות בזכויות, אמר מרן הרב שליט"א, הבה נתחזק במתן עידוד ותמיכה לכל יהודי באשר-הוא. משל למה הדבר דומה, למלך שבנו היה שרוי בדכאון, ובא אדם אחד ועודד אותו והחדיר בו שמחה וסיפוק, ואמר לו דברי-חיזוק, עד שהילד יצא מנמיכות-הרוח שלו, חזר לעצמו, והיה שמח כאחד האדם.

על אחת כמה וכמה שמלך מלכי המלכים הקב"ה יעשה כך לכל מי שיעודד את בניו הנדכאים והעצובים, ויכניס בהם שמחה ומנוחת-הדעת.

לאור קריאתו של מרן המרא דאתרא שליט"א ללמוד בכל הלכות שבת, יימסר מדי יום שיעור קצר בהלכות שבת המצויות - בקו 'שיח יצחק'

טלפונים: 04-376-0582 - 072-380-9348

שלוחה 4/4